

Р Е Ш Е Н И Е

Номер 2004 Година 2020, 02.12.

Град ПЛОВДИВ

В ИМЕТО НА НАРОДА

ПЛОВДИВСКИ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, VII състав

на 21.10.2020 година

в публичното заседание в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЯВОР КОЛЕВ

**ЧЛЕНОВЕ: ВЕЛИЧКА ГЕОРГИЕВА
СВЕТЛАНА МЕТОДИЕВА**

при секретаря СЪБИНА СТОЙКОВА и при присъствието на прокурора ДАНАИЛА СТАНКОВА, като разгледа докладваното от СЪДИЯ ЯВОР КОЛЕВ адм. дело номер 2006 по описа за 2019 година и като обсъди:

Производство пред първа инстанция.

Настоящото производство е повторно, образувано е във връзка с Решение №10067/01.07.2019г. по адм. дело №1968/2018г. по описа на ВАС, Трето отделение, с което е отменено Решение №2247/14.12.2017г., постановено по адм. дело №2322/2017г. на Административен съд – Пловдив и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда с указания по приложението на закона.

Първоначално производството е образувано по протест на прокурор от Окръжна прокуратура - Пловдив против чл.29 ал.2, ал.3, ал.4 и ал.5 от Наредба №4 за определяне и администриране на местните такси и цени на услугите в община Садово, приета с Решение №594 на Общински съвет–Садово, взето с Протокол №51/29.04.2015г., изменена и допълнена с Наредби за изменение и допълнение, приети с Решение №609 на Общински съвет–Садово, взето с Протокол №52/28.05.2015г., Решение №226 на Общински съвет–Садово, взето с Протокол №20/12.05.2017г., Решение №459 на Общински съвет – Садово, взето с Протокол №36/09.11.2018г., Решение №543 на Общински съвет–Садово, взето с Протокол №43/03.06.2019г., Решение №27 на Общински съвет–Садово, взето с Протокол №5/31.01.2020г., Решение №72 на Общински съвет–Садово, взето с Протокол №9/30.04.2020г., частично отменена с Решение №2386/15.12.2016г. на Административен съд–Пловдив в частта на чл.26 ал.1 т.13.

Твърди се, че с така определените в чл.29 ал.2, ал.3, ал.4 и ал.5 от Наредба №4 на ОбС-Садово за определяне и администриране на местните такси и цени на услугите в община Садово, се изисква плащане без основание, т.е. без предоставяне на услуга по смисъла на чл.6 и ал.7 ЗМДТ, поради което и са нищожни, като издадени в нарушение на ЗМДТ, поради несъобразяване с посочените по-горе императивни норми на закона.

Посочено е в протеста, че таксата, която се определя от общинските съвети, по закон винаги е свързана с предоставена услуга, съгласно разпоредбите на чл.6 и чл.7 ЗМДТ, поради което общините нямат правомощия да въвеждат такси, които са неустановени от закона – в случая ЗМДТ. С оспо-

рентите разпоредби на чл.29, ал.2, ал.3, ал.4 и ал.5 от Наредба №4 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услугите на територията на Община Садово, ОБС е въвел изискване за заплащане на такса за случаи, които първо не са сред изброените в Раздел II от ЗМДТ и второ – по същество не представляват услуга, за която да се изисква и заплащане на такса. В оспорените разпоредби се изисква такса за продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти, което не влиза в понятието предоставена услуга. И не на последно място се сочи в протеста, че събирането на местен данък/не такса/ по прехвърлителни сделки, има друг определен ред, който не е по ЗМДТ.

В съдебно заседание протестът се поддържа от участващия прокурор, който счита, че същият е основателен и моли да бъде уважен. Претендират се направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата – Общински съвет/ОБС/ - Садово, не изразява становище.

Оспорването е съобщено чрез публикуване на обявление в Държавен вестник и чрез поставяне на обявление в сградата на Административен съд – Пловдив и на интернет страницата на ВАС на РБ. В хода на съдебното производство не са налице встъпили заедно с административния орган или присъединени към оспорването страни по смисъла на чл.189 ал.2 АПК.

Предмет на протестиране по настоящото дело са разпоредби на подзаконов нормативен акт – Наредба на ОБС – Садово.

Оспорването или протестирането на акта по съдебен ред, съгласно чл.187 ал.1 АПК не е обвързано с преклузивен срок, а съгласно чл.186 ал.2 АПК по отношение на прокурора, подал протеста, е налице активна процесуална легитимация. Предвид това, протестът е процесуално ДОПУСТИМ.

От фактическа страна съдът намира за установено следното.

По делото няма спор, че Наредба №4 за определяне и администриране на местните такси и цени на услугите в община Садово, е приета с Решение №594, взето с Протокол №51 от 29.04.2015г. на Общински съвет – Садово на основание чл.21 ал.2 ЗМСМА, чл.9 ЗМДТ, чл.8 и чл.15 ал.1 ЗНА. В същото решение е посочено, че е взето при спазване изискванията на чл.26 и чл.28 ЗНА, чл.75, чл.76 ал.3 и чл.77 АПК/л.6 от адм. дело №2322/2017г. по описа на ПАС/. Приемането на процесната Наредба е иницирано от Кмета на община Садово, за което последният е изготвил предложение изх.№18-00-03/16.04.15г./ л.38-39 от адм. дело №2322/2017г. по описа на ПАС/.

Наредбата е последователно допълвана и изменяна с Наредби за изменение и допълнение, приети с Решение №609 на Общински съвет – Садово, взето с Протокол №52/28.05.2015г., Решение №226 на Общински съвет – Садово, взето с Протокол №20/12.05.2017г., Решение №459 на Общински съвет – Садово, взето с Протокол №36/09.11.2018г., Решение №543 на Общински съвет – Садово, взето с Протокол №43/03.06.2019г., Решение №27 на Общински съвет – Садово, взето с Протокол №5/31.01.2020г., Решение №72 на Общински съвет – Садово, взето с Протокол №9/30.04.2020г., частично отменена с Решение №2386/15.12.2016г. на Административен съд – Пловдив в частта на чл.26 ал.1 т.13, като протестираните в настоящото производство разпоредби, не са допълвани и/или изменяни и са със следното съдържание:

Чл.29 ал.2 По производства за настаняване под наем се заплаща такса върху общата стойност на договора за наем на базата цената на съответния договор или акт /решение или заповед за настаняване/ в размер на 2%, но не по-малко от 20,00 лв.

90

Чл.29 ал.3 По производства за продажба се заплаща такса върху стойността на прехвърляното имущество/материалния интерес/ в размер на 3%, но не по-малко от 50,00 лв.

Чл.29 ал.4 По производства за замяна се заплаща такса върху оценката на имуществото с по-висока стойност/материалния интерес/ в размер на 3%, но не по-малко от 50,00 лв.

Чл.29 ал.5 По производства за учредяване на вещно право се заплаща такса върху стойността на вещното право/материалния интерес/ в размер на 5%, но не по-малко от 50,00 лв.

При първоначалното разглеждане на делото от страна на Общински съвет – Садово в съпроводителното писмо, с което е изпратена административната преписка, изрично е посочено, че по отношение на доказателствата за публикуването на проекта на Наредбата за публично обсъждане – не се съхраняват доказателства в Община Садово. А в забележка е допълнено, че проектите за нормативни административни актове се публикуват за публично обсъждане в официалната страница на Община Садово, както и че чрез публикуването на тази страница, се разгласяват и приетите вече нормативни административни актове от Общински съвет – Садово. За периода, за който не се представят доказателства, се сочи, че интернет страницата на Община Садово се е поддържала от лица, с които вече нямат отношения и за този период страницата е в архив, до който нямат достъп/л.36-37 от адм. дело №2322/2017г. по описа на ПАС/.

С касационната жалба до ВАС, Общински съвет – Садово е представил разпечатка от интернет страницата на Община Садово, Архив Обявления 2014/2016/л.24-28 от адм. дело №1968/2018г. по описа на ВАС/, от която е виден следният текст: „Проект за нова Наредба №4 на Общински съвет – гр.Садово Публикуван на 30.03.2015 Мотиви за приемане на нова Наредба №4 Публикувани на 30.03.2015г.“

В хода на настоящото производство, и с оглед дадените от ВАС указания, по делото е прието, неоспорено от страните заключение по СТЕ, изготвено от вещо лице специалист по информационни технологии.

В своето заключение експертът посочва, че не му е била предоставена информация за процесното обявление/съдържанието на което е посочено погоре/ от дружеството, което извършва хостинг услугата на сайта на Община Садово, поради технически причини, като към изследваната дата, сайтът е бил хостван от друго дружество. Поради този факт е предприето изследване на сайта в частта, която е видима от интернет пространството, а не като сървър, на който се хоства.

Изследвано е било съдържанието на интернет сайт: <https://www.sadovo.bg>. В същия е открито меню „Обявления“, като съдържанието на публикуваните обяви в тази страница е до дата 14.02.2017г. Процесното обявление е открито в секция „архив Обявления 2014/2016“. След двата текста: Проект на нова Наредба №4 на Общински съвет – гр.Садово и Мотиви за приемане на нова Наредба №4, е изписан текст „Публикуван на 30.03.2015г.“. Според вещото лице, не може да се каже категорично, дали това е датата на реалното публикуване на двата документа.

Срещу надписа „Проект на нова Наредба №4 на Общински съвет – гр. Садово“ е разположен текстови бутон „Вижте повече“, който е връзка към документ с наименование „Проект на Наредба 4.pdf“. Документът е свален от вещото лице и е установено, че файлът представлява документ от типа PDF, като неговото съдържание е дадено в Приложение №1 към заключението. Изследвани са техническите данни на файла/метаданни/.

Срещу надписа „Мотиви за приемане на нова Наредба №4“ е установено, че е разположен текстови бутон „Вижте повече“, който представлява връзка към документ с наименование „мотиви-наредба4.pdf“. Документът е свален и е установено, че файлът представлява документ от типа PDF, като неговото съдържание е дадено в Приложение №2 към заключението. Изследвани са техническите данни на файла/метаданни/.

Допълнително в съдебното заседание, вещото лице уточнява, че в някакъв неопределен момент сайтът на Община Садово е бил мигриран, т.е. прекратени са били взаимоотношенията с дружеството, което го е поддържал и са преминали към друго дружество, като при тази миграция, част от нещата в сайта са в режим архив/хем ги има в сайта, хем ги няма/ и вещото лице ги е открило чрез Гугъл, с други думи казано, откриваеми са. Причината експертът да не може да даде повече данни от сървъра, е точно такава, че те едва ли не са загубили изцяло всичко за този сайт и след като друга фирма е започнала да го поддържа, е започнала отначало. Не може да се каже със сигурност, че са съществували тези документи като качени на сайта на тази определена дата, която е посочено, тъй като това не е датировка, това е един текст изписване, който впоследствие е добавен, т.е. това е само надпис. Вещото лице не може да заяви кога точно е сторено това и дали впоследствие не е бил добавен и вписан този текст и дали е обективен, тъй като няма достъп до сървъра. Но, дори и да има достъп до сървъра, в който е разположен сайтът, ще бъдат отразени дати на мигриране. Цялата информация е мигрирана и това са дати към момента на мигриране при смяна на сървъра от едното на другото дружество, т.е. това ще са дати на мигриране. Оригиналните дати са загубени и това са произволни такива. Заявява също така, че файлът е създаден след качването. Изследвани са двата файла, които носят дати на последна модификация и на създаване 17.04.2015г. по отношение на файла, който е с наименование „Проект за нова Наредба 4“, а вторият файл с наименование „Мотиви за приемане на нова Наредба 4“ е с технически данни за създаване 16.04.2015г. В PDF данните тези файлове са създадени на датите, посочени по-горе, но тези дати също не са надежден източник на информация, тъй като компютърът, на който са създадени PDF файловете, не е с точно време, като то/времето/ зависи и дали компютърът е вярно създал този PDF файл, има го като технически данни, но няма категоричност.

Други доказателства в хода на настоящото производство не са ангажирани от страните.

При така събрания доказателствен материал и с оглед дадените указания на ВАС, настоящият състав на Административен съд – Пловдив намира следното от правна страна.

Според чл.168 ал.1 АПК, приложим в настоящото производство по силата на препращащата разпоредба на чл.196 АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от протестиращия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на протестираните разпоредби на Наредбата на всички основания по чл.146 АПК. Редът за издаване на нормативни административни актове е регламентиран в чл.75-80 АПК, а за неуредените въпроси се прилага субсидиарно ЗНА по аргумент от чл.80 АПК.

Общинският съвет като орган на местно самоуправление на територията на Община Садово, решава самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в неговата компетентност. По силата на чл.76 ал.3 АПК вр. чл.8 ЗНА и чл.21 ал.2 ЗМСМА и в изпълнение на предоставените му правомощия, той е овластен да издава административни актове, сред които и

81

нормативни административни актове под формата на Наредби. Между страни-
те не е спорно, че наредбата е издадена от компетентен орган и в законо-
установената форма.

Настоящият състав намира обаче, че протестираните норми са приети
при съществено нарушение на административнопроизводствени правила.

По отношение приемането на самата Наредба, което, както вече се
посочи, е сторено с Решение №594 на Общински съвет—Садово, взето с Прото-
кол №51/29.04.2015г., следва да бъде съобразена разпоредбата на чл.26 ал.2
ЗНА/в сила от 01.01.2008г./, приложима в настоящото производство по пре-
пращане от чл.80 АПК, според която, преди внасянето на проект на нормативен
акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта
го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с
мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя
най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта.

В случая по делото не са представени доказателства, от които да се
установи безспорно проектът за наредбата да е бил разгласен по предвидения
ред и на заинтересованите лица не е осигурена възможност да представят
предложения и становища по него.

До извод в обратната насока не води твърдението на ответния админист-
ративен орган, че проектът заедно с мотивите е бил публикуван на интернет
страницата на общината, но няма техническа възможност за предоставяне на
доказателства, доколкото правоприлагането не може да почива на предполо-
жения, а на конкретни факти, обстоятелства и данни. Обратното би имало за
последица твърде сериозна неопределеност в регламентацията на обществе-
ните отношения от категорията на процесните такива и в твърде сериозна сте-
пен би застрашило правото на защита на засегнатите лица.

Въпреки указаната на ответника доказателствена тежест още при първо-
началното разглеждане на делото, от негова страна не са представени доказа-
телства, че са спазени изискванията на чл.77 АПК, съответно правилата по ЗНА
и УПЗНА, приложими по силата на чл.80 АПК, поради което следва да се прие-
ме, че такива доказателства не съществуват. Представената пред ВАС разпе-
чатка от интернет страницата на Община Садово, също не може да се приеме
за такова доказателство, доколкото от нея се установява единствено и само
какво е публикувано към настоящия момент, но не и към процесния период. В
този смисъл е и приетото и неоспорено от страните заключение по СТЕ, което
съдът кредитира като безпристрастно и компетентно изготвено, в което вещото
лице заявява, не може да се каже със сигурност, че са съществували тези
документи като качени на сайта на тази определена дата, която е посочено, тъй
като това не е датировка, а един текст изписване, който впоследствие е доба-
вен. При това положение се следва извод, че представените по делото доказа-
телства от ответния административен орган, не дават възможност да се уста-
нови по безспорен начин спазването на процесуалните изисквания при прие-
мането на наредбата, поради което при указаната доказателствена тежест,
следва да се приеме, че тези изисквания не са спазени.

Цитираните по-горе разпоредби са с императивен характер и имат за цел
да осигурят възможност на заинтересованите лица да изразят тезите си и да
направят възражения и съблюдаването им е гаранция за постигане на закон-
ност, публичност, откритост и съгласуваност. Съблюдаването на предвидената
процедура е императивно задължение на административните органи с нормо-
творчески правомощия, насочено към законосъобразното формиране на управ-
ленски решения и приемане на правните норми по регулиране на определени
обществени отношения по разумен, компетентен и стабилен начин.

Ето защо и констатираното неспазване на посочените изисквания, съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като засяга формирането на волята на административния орган и се отразява на правилността на приетия от него акт.

Съдът констатира също така и противоречие на протестираните разпоредби с нормативни актове от по-висока степен. Като преценката относно тяхната законосъобразност, следва да се извърши съобразно действащата към момента на осъществяване на съдебния контрол нормативна уредба от по-висок ранг. Това положение произтича от принципното начало за законосъобразност на действащата подзаконова нормативна регламентация, както и от изричното му уреждане с чл.192а АПК/нов – ДВ, бр.77 от 2018г., в сила от 01.01.2019г./.

На първо място следва да се посочи, че обществените отношения, свързани с местното самоуправление и местната администрация са уредени със ЗМСМА, чийто разпоредби очертават правния статут и компетентността на общинския съвет като орган на местното самоуправление, определящ политиката за изграждане и развитие на общината във връзка с осъществяването на дейностите от местно значение, както и на други дейности, определени със закон. В изпълнение на правомощията си по чл.21 ЗМСМА, общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения.

Наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен, като приеманите от Общинския съвет наредби са подзаконови нормативни актове, съдържащи правни норми, които създават общозадължителни правила за поведение и урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение на територията на съответната община, засягащи неограничен брой адресати/чл.7 ал.2 и чл.8 ЗНА и чл.75 ал.1 АПК/. Такива актове общинските съвети са компетентни да издават, когато това е предвидено от КРБ или от закон/чл.2 ал.1 ЗНА, чл.76 ал.1 АПК/. Следователно нормотворческите правомощия на общинския съвет произтичат от Конституцията или от закона и се ограничават до обществени отношения с местно значение, които обаче не са регулирани от нормативни актове от по-висока степен. Отделно от това, общият принцип, регламентиран в чл.15 ал.1 ЗНА, предвижда, че всеки нормативен акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен.

Настоящият съдебен състав констатира, че оспорените разпоредби от Наредбата са в противоречие с конкретни текстове Закона за местните данъци и такси - нормативен акт от по-висока степен, като в тази връзка споделя изложеното в протеста на прокуратурата за допуснато нарушение на материалния закон, досежно приетите разпоредби на чл.29 ал.2, ал.3, ал.4 и ал.5 от Наредба №4 за определяне и администриране на местните такси и цени на услугите в община Садово.

Така, в протестираните разпоредби на чл.29 ал.2, ал.3, ал.4 и ал.5 се сочи както следва: „По производства за настаняване под наем се заплаща такса върху общата стойност на договора за наем на базата цената на съответния договор или акт /решение или заповед за настаняване/ в размер на 2%, но не по-малко от 20,00 лв.“; „По производства за продажба се заплаща такса върху стойността на прехвърляното имущество/материалния интерес/ в размер на 3%, но не по-малко от 50,00 лв.“; „По производства за замяна се заплаща такса върху оценката на имуществото с по-висока стойност/материалния интерес/ в размер на 3%, но не по-малко от 50,00 лв.“; „По производства за учредя-

ване на вещно право се заплаща такса върху стойността на вещното право /материалния интерес/ в размер на 5%, но не по-малко от 50,00 лв.“.

В тази връзка следва на първо място да бъде съобразено, че разпоредбите на Глава Първа, Раздел II от ЗМДТ съдържат общи правила, касаещи всички видове местни такси, като в чл.6 от закона са лимитативно изброени местните такси за визираните в ал.1 видове услуги. Според чл.6 ал.2 от ЗМДТ, за всички услуги и права, включително по ал.3, предоставяни от общината, с изключение на тези по ал.1, общинският съвет определя цена.

В контекста на горното следва да се посочи, че разпореждането с недвижим имот частна общинска собственост има определена цена и това е договорената продажна цена на сделката, поради което се налага извода, че в случая протестираните такси не представляват данък, а по своята правна същност представляват такса като цена за осъществена услуга, свързана не с прехвърлянето на самото право. В чл.7 ЗМДТ е регламентирано, че местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата, като размерът им се определя при спазване на принципите в чл.8 от закона.

В чл.111 ЗМДТ изрично е разписано, че по производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти се заплаща такса, като нейният размер съгласно правилото на чл.115а ал.1 ЗМДТ трябва да съответства на разходите на общината за предоставяне на съответната услуга, включително необходимите материално-технически разходи и всички административни разходи за изпълнение на задълженията на длъжностните лица с оглед на тяхната квалификация и разходвано работно време.

Според дефиницията на §1 т.15 ДР ЗМДТ, „пълните разходи“ включват всички разходи на общината по предоставяне на услугата, включително съответните разходи: за работни заплати и осигуровки на персонала; материални, режийни, консултантски; за управление и контрол; по събиране на таксите и други, имащи отношение към формирането на размера на таксата, определени конкретно от общинския съвет.

В конкретния случай, по делото липсват данни процесната такса да е определена въз основа на данни за материално-технически и административни разходи по предоставяне на административната услуга, липсва каквато и да било икономическа обосновка на определените размери, посредством която да се установи дали съответства на необходимите и действителни разходи на общината по предоставянето на услугите, с което е нарушено изискването на чл.7 ал.1 ЗМДТ. Следва да се отбележи също, че протестираните разпоредби са и непрецизно формулирани, тъй като не става ясно за какви именно услуги е предвидено заплащането на посочената процентна сума, но по тълкувателен път може да бъде прието, че това са извършваните технически действия от общината във връзка с оформянето на разпоредителните сделки.

С оглед изложеното, нормите на чл.29 ал.2, ал.3, ал.4 и ал.5 от Наредба №4 за определяне и администриране местните такси и цени на услугите в община Садово, се явяват незаконосъобразни и противоречат на чл.6 и чл.7 ЗМДТ, който е нормативен акт от по-висока степен и следва да бъдат отменени, макар и систематичното им място да е именно в Наредбата по чл.9 ЗМДТ.

Не би било излишно да се посочи, че съдът е правораздавателен орган и като такъв не е в компетентността му със своите актове да извършва нормотворческа дейност или да задължи когото и да било да изменя правни норми. Съдът притежава контролни функции по законосъобразността на вече издадени нормативни административни актове и те са уредени в Глава десета, раздел

III от АПК. В това производство, за разлика от оспорването на индивидуалните и общи административни актове, съдебната инстанция е значително ограничена в контролните си правомощия, които са установени в чл.193 АПК. В този смисъл, с решението си съдът не може да измени или да замести отменени части от акта, нито пък да задължи законодателния орган/в случая Общински съвет Садово/ да извърши определена нормотворческа дейност. Това е и логичното законодателно решение, тъй като обратното би означавало недопустима намеса от страна на съда в работата на законодателната власт, тъй като всяко изменение или допълнение в наредбата представлява нормотворческа дейност, която съгласно чл.2 ЗНА, може да бъде извършвана само от органите, предвидени в Конституцията и в закон.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че в протестираните части, горепосочените текстове следва да се отменят като незаконосъобразни.

С оглед изхода от спора, Община Садово следва да заплати на Окръжна прокуратура Пловдив направените по делото разноски в размер на 170 лева, от които 20 лева за обнародване в ДВ и 150 лева възнаграждение на вещо лице.

На основание чл.194 АПК настоящото съдебно решение следва да се обнародва от ответния орган и за негова сметка по начина, по който е бил обнародван и оспореният му акт.

Ето защо и поради мотивите, изложени по-горе ПЛОВДИВСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – VII състав:

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ по протест на прокурор от Окръжна прокуратура – Пловдив разпоредбите на чл.29 ал.2, ал.3, ал.4 и ал.5 от Наредба №4 за определяне и администриране на местните такси и цени на услугите в Община Садово, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНИ**.

ОСЪЖДА Община – Садово да заплати на Окръжна прокуратура – Пловдив сумата от общо 170/сто и седемдесет/ лева разноски по делото.

На основание чл.194 АПК настоящото съдебно решение, след влизането му в сила следва да се обнародва от Общински съвет – Садово за негова сметка по начина, по който е бил обнародван и протестираният акт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14 – дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

